

El Pujolar

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Plans del Coll, 08510
Emplaçament Prop del límit municipal amb Manlleu, a uns 500 metres aproximadament del barri del Vicenç.

Coordenades:

Latitud: 41.98847
Longitud: 2.2937
UTM Est (X): 441495
UTM Nord (Y): 4648737

Classificació

Número de fitxa 08116-12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII, XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Fa aproximadament uns 35 anys, l'edifici va patir un procés de restauració que la deixà en perfecte estat.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (POUM, DOGC 5163 de 1/7/2008)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08115A00200057
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 25/03/2010 - 01:00

Descripció

Gran masia de planta en forma de "L", que consta de quatre cossos adossats amb un petit pati davanter tancat a mode de barri. L'edifici principal presenta la coberta de dos vessants de teula i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. Majoritàriament, les obertures són rectangulars i presenten els emmarcaments arrebossats. El portal d'accés a l'interior presenta la llinda gravada amb la data 1784. A banda i banda de la façana principal hi ha dos cossos adossats amb les teulades de dos aiguavessos, que delimiten el pati interior lateralment. Destaca l'edifici de llevant, distribuït en dos nivells i del que destaquen els grans finestrals d'arcs escarsers sostinguts per pilars de planta quadrada, situats al pis. Actualment tenen sortida a un balcó corregut delimitat per una barana de fusta, tot i que en origen formaven part d'una galeria oberta a l'exterior. A nivell decoratiu destaca un escut de pedra amb les quatre barres, situat al bell mig de les obertures. L'últim cos que delimita el pati està situat a la part frontal del conjunt i actualment s'utilitza de garatge i magatzem. Presenta la coberta de teula de quatre vessants, sostinguda per un embigat de fusta, i està distribuït en planta baixa i pis. Unes escales exteriors donen accés al nivell superior, obert a l'exterior. Per últim, el portal d'accés a l'interior del pati és rectangular, amb els brancals bastits amb carreus de pedra ben tallats i protegit per una teulada ondulada. Tota la construcció presenta els paraments arrebossats i pintats de color groc. Completant el conjunt hi ha diverses edificacions aïllades utilitzades per a l'activitat ramadera i com a magatzems.

Història

El Pujolar apareix mencionat per primera vegada en un llistat de masos datat a finals del segle XVI. A mitjans del segle XVII, en el Cartoral de Roda dels anys 1639-1651, apareix anomenat dins d'una relació de cases de pagès situades fora del nucli urbà de Sant Pere de Roda, però dins del terme municipal. Tenim notícia que s'hi efectuaren obres de reforma entre finals del segle XVIII i principis del segle XIX, concretades mitjançant les típiques galeries que actualment la caracteritzen. A principis del segle XIX, el mas és propietat de Domingo de Boufart. Segons el Reial Cadastre de l'any 1813, el propietari tributava per "mesurones" de cereals, farratges, vinya, horta, rocam; per una casa de segona categoria, 2 bous, 34 xais i pel diputat. Una de les seves masoveries era la del Gelabert. Durant les primeres dècades del segle XX, el Pujolar era una casa important amb força terres de cultiu que també posseïa terrenys al Pla de Cabrera de Cantonigrós, per a la plantació de patates. De fet, els amos del Pujolar s'especialitzaren en les patates de bufé (procedents de Beauvais), una varietat de ràpid creixement que predominava a l'època. Per la relació de socis de la Cambra Agrícola Ausetana dels anys 1917-1919, es documenta que el propietari del mas era Esteve Montmany Gallach. A mitjans del segle XX, l'any 1958 o 1959, amb la generalització de l'ús de la maquinària, el Pujolar adquirí un dels primers tractors de la contrada, un "Anomac" que funcionava amb benzina. Disposa d'un camí de pagès de fàcil accés que el comunica amb les Rieres del Pujolar, edifici que probablement fou una altra de les seves masoveries, i que actualment és de la seva propietat. Segons el Catàleg de Béns del POUM 2008, a l'edifici es conserven parets de tapia d'uns 40 centímetres d'amplada que eviten que les inclemències climàtiques es facin notar dins la residència, tot i que els revestiments arrebossats dels murs no deixen apreciar-ho.

Bibliografia

H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2005). "Les Masies de Roda. Història del nostre poble", Ajuntament de les Masies de Roda, Les Masies de Roda.

